

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM**

Broj: 41 0 K 103687 24 K
Visoko, 28.01.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić, uz učešće zapisničara Alme Halilović, u krivičnom predmetu protiv optuženog J.L. zbog krivičnog djela "Nasilje u porodici" iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj T04 0 KT 0056998 24 od 06.09.2024. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje izjave o priznanju krivnje dana 28.01.2025. godine održanom u prisustvu kantonalne tužiteljice Andreje Božićković i optuženog J.L., dana 28.01.2025. godine donio je na pretresu za izricanje krivično pravne sankcije i javno objavio:

P R E S U D U

OPTUŽENI: J.L., sin S. i majke H. rođene S., rođen ... godine u V., gdje je i nastanjen, u mjestu M. bb, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., pismen, sa završenom osnovnom školom, po zanimanju NK radnik, nezaposlen, živi u vanbračnoj zajednici, lošeg imovnog stanja, osuđivan

K R I V J E

što je:

- dana 29.01.2024. godine, na području grada V., svjestan da drskim i bezobzirnim ponašanjem može ugroziti mir i tjelesnu cjelovitost svoje nevjenčane supruge Dž.K., to je i htio, pa je u porodičnoj kući koja se nalazi u mjestu M. bb, supruzi Dž. opsovao majku, nakon čega je Dž. ljuta i uvrijeđena pozvala Centar za socijalni rad, da bi joj isti prilikom uspostavljanja navedenog poziva uputio prijetnje riječima: „Ako dođe neko od tvoje familije, lično ću i tebe i njih na cjepalu zaklati kao horoze“, te je ovakvim nasiljem ugrozio mir, fizičko i psihičko zdravlje člana svoje porodice, zbog čega mu je Općinski sud u Visokom Rješenjem broj: 41 1 Pr 100743 24 Zm od 29.01.2024. godine, izrekao Zaštitnu mjeru zabrane približavanja žrtvi nasilja- nevjenčanoj supruzi Dž.K. na udaljenosti od najmanje 10 metara i zabranu uznemiravanja i uhođenja oštećene u trajanju od 6 mjeseci,

dakle, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i tjelesnu cjelovitost člana svoje porodice,

čime je počinio krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Pa sud optuženom na osnovu istog zakonskog propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. KZ FBiH, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 3 (tri) godine pravomoćnosti presude ne poćini novo krivićno djelo.

Na osnovu ćlana 202. stav 4. ZKP-a optuženi se oslobađa dućnosti naknade krivićnog postupka i troškovi postupka padaju na teret budćetskih sredstava.

OBRAZLOĆENJE

Kantonalno tućilaštvo Zenićko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), optućnicom broj: T04 0 KT 0056998 24 od 06.09.2024.godine, optućilo je J.L. zbog krivićnog djela „Nasilje u porodici“ iz ćlana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivićnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu KZ FBiH). Optućnica je potvrćlena od strane sudije za prethodno saslućanje ovog suda dana 11.09.2024.godine. Na roćištu o izjašnjenu o krivnji dana 12.11.2024.godine optućeni J.L. je izjavio da je kriv za krivićno djelo „Nasilje u porodici“ iz ćlana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Na roćištu o razmatranju izjave o priznanju krivnje dana 28.01.2025. godine optućeni je u cjelosti ostao kod priznanja krivnje za predmetno krivićno djelo i naveo da se kaje zbog poćinjenog krivićnog djela, da je kriv i da je pogriješio i zamolio sud da ga što blaće kazni jer se sa Dć. pomirio i trenutno žive zajedno i oćekuju joć jedno dijete uskoro jer je ona u sedmom mjesecu trudnoće a poslije ovog dogaćaja nije imao nikakvih postupaka i u dobrim je odnosima sa Dć.. Sud se se uvjerio da je optućeni izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja o svim mogućim posljedicama ovog krivićnog postupka.

Sud je na navedenom roćištu utvrdio da ima dovoljno dokaza o krivnji optućenog, nakon ćega je prihvatio izjavu o priznanju krivnje optućenog i istovremeno odredio pretres za izricanje krivićno pravne sankcije jer je sud stekao uvjerenje da je optućeni J.L. poćinio krivićno djelo koje mu se stavlja na teret, a koje djelo je izvršeno na naćin, u vrijeme i u mjestu kako je to navedeno u izreci ove presude i sve navedeno nakon izvršenog uvida u predoćene dokaze i to: zapisnik o saslućanju svjedoka oštećene Dć.K. PS Visoko broj: 08-02-09/1-145/24 od 29.01.2024. godine, Rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 1 Pr 100743 24 Zm od 29.01.2024. godine, izvod iz kaznene evidencije za osumnjićenog J.L.PS Visoko broj: 08-02-09/1-interno/24 od 30.01.2024. godine i zapisnik o ispitivanju osumnjićenog J.L. PS Visoko broj: 08-02-09/1-147/24 od 29.01.2024. godine,

Naime, iskaz svjedoka oštećene Dć.K., vanbraćne supruge optućenog sa kojim ima dijete roćeno 22.12.2023. godine, potvrćuje da joj je optućeni predmetnog dana u kući u kojoj žive opsovao majku, a nakon ćega je Dć. ljuta i uvrijećena pozvala Centar za socijalni rad, da bi joj isti prilikom uspostavljanja navedenog poziva uputio prijetnje rijećima: „Ako doće neko od tvoje familije, lićno ću i tebe i njih na ćjpalu zaklati kao horoze“.

Time su ispunjena sva obiljeća bića krivićnog djela iz ćlana 222. stav 1. i 2. Krivićnog zakona FBiH tj., krivićnog djela “Nasilje u porodici” koje glasi:“(1) Ko nasiljem, drskim ili

bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine. (2) Ko krivično djelo iz stava 1. ovog člana učini prema članu porodice s kojim živi u zajedničkom kućanstvu, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.”

I priznanjem optuženog koje je u potpunosti i u skladu sa predloženim dokazima, nesumnjivo je dokazano da je isti počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim.

Po ocjeni suda optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, jer je optuženi znao da je zabranjeno psovati i prijetiti svom partneru jer je to zaista drsko i bezobzirno ponašanje kojim se može ugroziti mir i tjelesnu cjelovitost nevjenčane supruge te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog krivičnog djela za koje je sud optuženog i oglasio krivim.

Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir ličnost učinioaca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela i stepen krivice ali i jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra. Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog sud je utvrdio, a kako je prethodno već navedeno, da je optuženi ranije osuđivan ali u toku 2012. godine do 2014. godine (presuda iz 2014. godine za krivično djelo krađa u pokušaju koje je izvršeno dana 19.07.2012. godine i koju kaznu je izdržao u toku 2015. godine) ali imajući u vidu protek vremena (optuženi skoro 10. godina nije počinio bilo koje krivično djelo što sudu ukazuje da je ipak promijenio način života) sud je navedenu otežavajuću okolnost ranijeg kažnjavanja cijenio u ublaženom obimu a optuženi nikada nije osuđivan za isto krivično djelo. Od olakšavajućih okolnosti sud je cijenio da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela i na taj način dao doprinos bržem okončanju krivičnog postupka ali i spriječio ponovnu traumatizaciju žrtve nasilja kroz eventualno svjedočenje pred sudom te navod optuženog da se sa suprugom pomirio i da očekuju još jedno dijete jer je ista trenutno trudna.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrste sankcija za predmetno krivično djelo tj. novčanu kaznu ili kaznu zatvora do tri godine sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od osam (8) mjeseci koja je utvrđena za krivično djelo adekvatna i da će se istom postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. Sud cijeni da će ovako odmjerena kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova utvrđena kazna preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja.

Međutim, sud je cijeneći sve navedene okolnosti i priznanje optuženog i protek vremena od posljednje osuđivanosti ali i težinu povrede zaštićenog dobra jer u konkretnom slučaju se radi o verbalnom izvršenju krivičnog djela i nije upotrebljena fizička sila i nanesena bilo kakva tjelesna povreda bilo kome, stava da navedenu kaznu zatvora nije neophodno izreći u efektivnom trajanju i da će se i mjerom upozorenja i to uvjetnom osudom postići svrha krivično-pravnih sankcija i mjera upozorenja.

Odredba člana 60. KZ FBiH koji nosi naziv „Svrhe mjera upozorenja“ u stavu 2. glasi: (2) Svrha uvjetne osude je da se učinitelju krivičnog djela uputi upozorenje uz prijetnju kaznom kojim se omogućava ostvarivanje svrhe krivičnopravnih sankcija izricanjem kazne bez njezina

izvršenja kad izvršenje kazne nije prijeko potrebno radi krivičnopravne zaštite.“. Upravo u konkretnom predmetu a cijeneći sve navedeno, sud je i izrekao optuženom mjeru upozorenja-uvjetnu osudu smatrajući da je upravo uvjetna osuda adekvatna sankcija koja je srazmjerna stepenu odgovornosti optuženog i težini počinjenog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i da sud smatra da će se sa određenim dužim rokom provjeravanja od minimalnog zakonom propisanog u ovom konkretnom slučaju tj. sa rokom provjeravanja od tri godine u potpunosti postići opisana svrha.

Optuženi mora biti svjestan da u slučaju da poćini novo krivićno djelo nakon što mu je sud na osnovu svih prethodno opisanih i utvrćenih okolnosti u ovom predmetu odlučio prućiti priliku mjerom upozorenja-opisanom uvjetnom osudom i da to ućini u roku provjeravanja utvrćena kazna zatvora u ovom predmetu i izrećena uvjetna osuda se moće opozvati u skladu sa zakonom tj. u skladu sa ćlanom 64. KZ FBiH.

Na osnovu ćlana 202. stav 4. ZKP-a sud je optućenog oslobodio dućnosti naknade krivićnog postupka cijeneći porodićne i materijalne prilike istog obzirom da je isti nezaposlen otac dvoje djece (jedno iz prvog braka i jedno sa Dć.K.) i da oćekuje joć jedno dijete i odlučio da troćkovi postupka padaju na teret budćetskih sredstava

Stoga je i donesena odluka kao u izreci.

Zapisnićar

Alma Halilović

SUDIJA

Amir Bajrić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je ćalba Kantonalnom sudu Zenica u roku od 15 dana po prijemu iste, a ćalba se podnosi ovom sudu u tri primjerka.